

ma: *Regina dels Olotins*.—Accéssit. *Goigs de Ntra. Sra. del Turx advocada y protectora de la vila d' Olot*, lema: *De la comarca olotina | sou la joya més divina*.

Premi de D. Ramón de P. Ferrer. 127, *La Reyna del bosch*, lema: *Idili*.—Accéssit. 56, *L' última rosa*, lema: *Plany de mare*.

Premi musical, de D. Joseph Bergea. 148, *El Serafi d' Ausona*, lema: *Charitatis*.—Accéssits. 60, *Montanya amont*, lema: *Natura*. 147, *La cansó d' un traginer*, lema: *Recort del Montseny*.

Los altres premis no s' adjudican.

Lo President, *Martí Genís*.—Lo Vis-president, *Dr. Marián Serra y Esturi, Fbre.*—*Ramón Masifern*.—*Joseph Soler*.—Lo Secretari, *Celesti Devesa*.

La repartició de premis tindrà lloch lo diumenge, 10 de Setembre, á las deu del mati.

La Junta organitzadora fa avinent que fins al dilluns, dia 4 del pròxim mes, se guardarán las localitats als abonats á l' actual temporada, qui ho sollicitin, ab lo ben entés que passat aquell dia no tindrà lloch cap reclamació.

Los preus y condicions son los mateixos qu' en los anys anteriors.

Pera tots los encàrrechs deu dirigir-se al secretari de la Junta organitzadora, ó al conserje del «Circulo Olotense», Francesch Sadurní.

Pensavam fer un extracte de la carta qu' á continuació insertém y que publica nostre estimadíssim cole-

ga *La Renaixensa* en son núm. 7906, pertanyent al dia 25 del present; però com á certs escrits los passa com á las flors de delicada fragancia, que talladas perduen son aroma, havém cregut deber transcriurela literalment.

Diu aixis:

ENSENYANSA

Cartas al Excm. Sr. Ministre de Foment

Excelentíssim Sr.: Diderot volia la ensenyansa laica com la desitja la gent que 's diu despreocupada en los temps que corren. Es de pensar que la paraula preocupació tindria á últims del sigle passat, lo mateix que are, duas significacions, la que 's llegeix en las planas dels dictionaris y la que li donan los sabis que no consenten la veritat sino en lo que ells pensan y que califican de preocupació tot lo que s' aparta de son modo de veure. Com si tots los fills de pare y mare no tinguessin *su alma en su armario*; com si tots no fossin racionals y no brillés en son front la guspira de la rahó divina, sembla que lo enteniment no 'l criá Deu sino per alguns afortunats que manan y disposan y disfrutan del privilegi de la infalibilitat. Casi bé tots pateixen de la mateixa flaca: enlayrar la rahó humana fins més enllá dels núvols, sense perjudici de limitar la esfera de la visió intelectual quan bé 'ls hi plau; aixecar la naturalesa humana per dessobre de tot, sense perjudici de rebaixarla després y arrossegarla; calcar la missió del home en lo patró de las petites passions que extravían la inteligencia y apartan al home del camí que li senyala de comú acort la naturalesa y 'l bon sentit. Lo punt de partida es lo mateix; lo fi que perseguixen es idéntich; no solen discrepar sino en algun accident de forma